

SZERKESZTŐI IRODA:

Magyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt v. 8 korona. Hónapra 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Legjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög ccentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri ezikkék:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A félelem okai.

Minden jel arra mutat, hogy a kormányt az ellenzéki pártok közt szobára fűző kérdése a lehető legkövetelméletlenebb helyzetbe hozta.

Eddig is, a míg az ellenzéki párcsoportokra oszolva, egyes körökben ellentétes állást foglaltak el a kormány igen sokszor a legnagyobb ártatlan volt, mert nem tudhatta, hogy a pártcsoportok mely kérdéseket tartják össze, és mikor lépik meg a kormányt az ő szemében annyira féltel és összetartással, most azonban, mikor komoly alakban kezd az egyesülés válsága jelentkezni — a kormány a teljes értelmében meg van réltve.

És ez a félelem nemcsak jogosult, hanem alapos is.

Jogosult különösen most, mint volt azelőtt, a mikor a kormánynak csak a főrendiháztól kellett tartania, mely nem tart miniszteriumot és legfőlebb huzonát, bajokat csinál, vagy végső során lehetetlenné tesz bizonyos reálmokat a nélkül, hogy lehetetlenné válna esetleg a kabinetet, vagy mondani az egész kabinetet.

Ma tehát égetőbb a szabadelvű megerősítésének vágya és érdeke, mint volt egy év előtt. Ma létkérdessé vá a feszülő többségre, hogy valóban az legyen: többség és ne egyes szavazattól, ne a horvátokkal és szokkal való megalkuvástól függjön, hogy le nem szavazzák, esetleg akár a szeggyel záródó, "fényes" költségvetés tételénél is, ahol fel szoktunk vetni a kabinálmi kérdést és föl fogvethetni ezuttal nagyon is éles ésszemben, mert az állami háztartás főlegében magában még nem jelenti azt, hogy jól folynak az ország dolgai.

Ha különösen a polgárság nagy megének, a gazdáknak hangulatát látjuk, egy percig sem bizonyos, hogy akár új választásokkal is megalkuvhatná a kormány a pártját. Az választások olyan meglepetéseket tartanak, amelyek azt fogják igazolni, hogy a 67-iki alaplól, a közönséges eredő nyomorúságokat mindkét elviselhetetleneknek tartja a nép és vele együtt az egész intelligencia is, mely azt tudta hinni és remélni, hogy mi csak Ausztriára támaszkodva vagyunk valami, anélkül vagyunk semmi.

Ma azt látják ezek az urak is, hogy a közösség nem támasztja, de megdönti és pusztítja az országot, mert minden kereskedelmi szerződés egy-egy vesztett csatája Magyarországnak a közgazdasági életében és hogy az agráriusok javjeszékése, a munkások kiáltó elégedetlensége, mind csak természetes következesei annak a közgazdasági politikának, melynek irányát nem a mi érdekeink komoly képviselése és istapolása szabja meg, hanem az osztrák iparnak és kereskedőinek előtérbe állítása, a megalkuvás Béccsel és a meghajlás annak akarata előtt.

Odaát, túl a Lajthán jól, gondosan, lelkesen képviselik az osztrák közdasági érdekeket — a mi rovásunkra és a külállamokkal folytatott minden alkunál és minden megállapodásnál mi vagyunk a lefőzötték és az áldozatok és mivel ez így van, bambaság lenne a részünkről, ha még mindig kaphatók volnánk arra az épp oly nevétséges, mint végzetes elméletre, hogy Ausztria a mi erős várunk és hogy ezt a várat kell nekünk tartanunk, vagy éppen kitananunk saját existenciális érdekeink feladásával, a közösség szent nevében.

Hiszen még mindig lehet ezen a végzetes politikai játékon mandátumokat nyerni a jól kikészített kerületekben és a böcs előrelátással összeállított választói lajstromokkal, de azt még a belügyminiszternek is tudnia kell, hogy a siralmas gazdasági viszonyok közt egy most rögtönzendő választásnál még a szokott erőfeszítés, a rendelkezési pénzék zsílipjeinek teljes megnyitása sem biztosítaná a kormány által kívánt eredményt és a téli választási campagne végén az következnék be, hogy a legfőljebb egy pár többséggel bevonuló kormánypártnak újra csak a fúzió megifjító gyógyszeréhez kellene folyamodnia.

Teljesen érthető a viszonyok ilyen ismerése mellett, hogy a miniszterium szívesen nyulna ehhez az el nem kerülhető vérfrissítéshez most mindjárt, mielőtt még újabb tények igazolnák a megdöböntött vérszegénységet és életképtelenséget, mely a dolgok során egyébiránt igazoltatni fog akkor is, ha pillanatnyilag megcsik az a transzfúzió, melytől a kormány pártja petyhüdt vérkeringésének javítását várja, főleg, hogy az állami közgazgatás hatalomgyarapító merényletét véghez-vihesse.

Sz. N.

Politikai hírek.

Ki lesz a koronaőr? A közel jövőben megejtendő koronaőr-választásra a kormány jelöltje, mint értesültünk, Radóczy Géza báró. A koronához kivüle még a törvényértelmében három más hazafi is fel van tervszte; ezek Radóczy Kálmán, id. Dániel Gábor és Prónay Dezső báró, ki az országgyűlés számos tagjának bizalmát és rokonszenvét bírván, szép kilátásokkal mérkőzhetik majd a hivatalos jelölttel.

Az egyházpolitikai javaslatok a főrendiházban. A főrendiház egyesült hármass bizottsága letárgyalta a képviselőháztól visszaküldött javaslatokat s jelentése kész, a melynek alapján megindulhatnának a plenáris tárgyalások s jobbra vagy balra dőlhetne a javaslatok sorsa. De a kormány, a mely befolyást gyakorol a főrendiház munkaprogramjára, huzza halasztja a javaslatok napirendre tűzését. Semmi elfogadható oka nincs ennek a halogatásnak, a képviselőház szünetel s éppen most volna ideje, hogy a főrendiház végezzen a javaslatokkal. De a kormány, a mely nagyon éber figyelemmel kíséri a főrendiházi szavazatok mozgását, ma jól tudja és érzi, hogy a felekezeti-küliség többsége nem számíthat, sőt abban sem bizonyos, hogy a recepczionális javaslatban az áttérés keresztül megy-e. A mesterségesen kinyújtott parlamenti szünetet a kormány felhasználja kapacitálásra, taktikára, rábeszélésre, de csak azt az impressziót nyeri minden oldalról, hogy a főrendiházban nincs többsége. Hogy mikor mer neki menni a kormány a zátonynak, a melyen erőlködése megtörik, az nem tudható. Vár a belpolitikában, vagy az osztrák politikai életben valamely komplikáció, a melynek pressziója alatt reményét erősítheti a javaslatok keresztülhajására. A halogatás ebben az esetben két éü fegyver, mert olyan komplikációk is beálhatnak, a melyek a kormány ellen fordulhatnak. Ez utóbbi eshetőség valószínűbb.

A választási törvény reformja ugy látszik mégis foglalkoztatja, legalább Hieronymit. Erre vall azon átirata, melyet Lukács Béla miniszterhez intézett, s a melyben az iránt kér fölvilágosítást, vajjon a tervezett reform esetén mily tömegek lennének részesíthetők e jogban azon érdektörökből, a melyekre Lukács adminisztrációja kiterjed. Regisztráljuk e hirt anélkül, hogy nagy fontosságot tulajdonítanánk neki, mert a kormány mai helyzetét nem tartjuk olyannak, a melyben ily nagy alkotó-okba komolyan bele merne eszkeszküdni.

Gromon ő kegyelmessége. Excellenciás ur lett tehát ő belőle is. Ezentul nemcsak a minisztert, hanem az államtitkárt is. Kegyelmes Uram-nak fogják szoligatni. A mint Budapestről írják, a Gromon Dezső kitüntetése politikai körökben élénk megbeszélés tárgyát

képezi. Kérdik, kutatják, hogy mivel szolgált rá Gromon Dezső erre a kitüntetésre, a melyet államtitkárr eddig nem kapott meg, mert Matlekovits Sándor titkos tanácsossága sem az államtitkárságban, hanem a kiállítási érdemekben kapta meg az indokolást. Most Gromon Dezsőnek adományoztatja a kormány a titkos tanácsosságot tiz esztendői hivatalnoki munka honoráriumá gyanánt, a miben Gromon Dezső tisztelői sem tudnak egyebet feltedezni, mind derék, jóra való hivatalnoki munkát, minden eszme és koncepczió nélkül.

Az osztrák kormány lemondása. Bécsi hír szerint Windischgrätz herczegnnek az a terve, hogy ha a pártok karácsonyig nem egyeznek meg a választási reformra nézve, akkor benyújtja a kabinet lemondását.

A balázsfalvi érsekség. Mint a Tribuna értesül, a balázsfalvi érsekséget a legközelebbi napokban be fogják tölteni. Hiszrint dr. Mihályi Viktor, a lugosi püspök, van erre az állásra kiszemelve.

Wekerle Sándor — földmívelési miniszter. A szabadelvű pártban nagy ijedséget kelt Wekerle Sándor miniszterelnök magánkörben tett nyilatkozata, a melynek a magva az, hogy ha az egyházpolitikából ismét válság lesz, elvállalja a földmívelési tárczát. Ebben a bizonytalan helyzetben, mikor a következő huszonnéggy óráról senki sem bizonyos. Wekerle nyilatkozatából, a helyzet borulására következtetnek.

A t. Ház.

Budapest, nov. 7.

A köpviseelőház mai ülésén Bánffy Dezső elnök és a muszka csár voltak napirenden.

Az elnök is szokásos előterjesztések után néhány banális frázis kíséretében javaslatba hozta, hogy a képviselőház fejezze ki részvétét a livádiai halott ravatalánál.

A kormánypárt hallgatóság vette tudomásul Bánffy Dezső báró szavait, a függetlenségi és 48-as pátról azonban megmozdult és a nemzet igazi érzelmeit tolmácsolta Thaly Kálmán, mikor az ellen tiltakozott, hogy II. Miklós csár unokájának koporsójánál a képviselőház fájdalmanak adjon kifejezést. A függetlenségi és 48-as párt tüntető helyesléssel akceptálta Thaly Kálmán beszédét.

Horánszky Nándor és Batthány Tivadar gróf részvétet éreznek királyunk barátjának ravatalánál, annak kifejezést is adnak, mire a Ház többsége hozzájárult az elnök előterjesztéséhez.

A mai ülésen tudatták még a Házzal, hogy Pulszky Ágostont képviselőnek választ-

tották, Miklós Gyulát pedig főispánnak nevezték ki. Egyéb baj nem történt.

Mielőtt azonban az ülés véget ért volna, — egyes bizottsági előterjesztések után Szilágyi Dezső igazságügyminiszter terjesztette be az olesőbb kamatlábra vonatkozó törvényjavaslatát, Serbán Miklós interpellált a balázsfalvi érsekség betöltése ügyében, mire a legközelebbi ülés idejét november 12-ének délelőtti 10 órájára tűzték ki, a mikor is a Ház megfogja kezdeni az 1895-iki költségvetés tárgyalását.

Thaly Kálmán tiltakozó beszédje így szól:

T. Ház! Ez a pillanat komoly, jól érzem. Méltóztassanak megnyugodni abban, hogy semmi olyant mondani nem fogok, ami a parlament komolyságával ellenkeznék. (Helyeslés jobbfelől.) Távól van tölem az, hogy szerette tisztelt uralkodónk barátjáról, — mint mondatik, — nem a tisztelet hangján kívánék szólni. Az elhunyt uralkodó felletti gyászt a magyar kormány azon az uton, a melyet jónak látott, már kifejezte. En azt gondolom, hogy ezzel elég lett volna téve az udvariassági tekinteteknek, mindazáltal éppen ez alkalom komolyságánál fogva itt sem bocsátjakom bírlatába. Csak azt konstátalom, hogy Paskievics herczeg egykor azt írta Miklós orosz csárnak: "Magyarország felséged lábái előtt fekszik." Miklós orosz csárnak hadseregei voltak azok, a melyek a magyar nemzet alkotmányos küzdelmét jogtalanul leverték és legjobbjainkat vesztőhelyre juttatták.

Oly keserű emlékek ezek, a melyeket legalább én, a ki a történellemel sokat foglalkozom, feledni még ebben a komoly pillanatban sem tudok és azt gondolom, hogy vannak mások is e Házban, a szélsőbalra mutab), a kik szintén így gondolkoznak. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Tudom én azt, hogy a most elhunyt csár ebben a dologban természetesen közre nem működhetett, hanem a Magyarországot összetipró Miklós csár unokájának halálakor: még sem tudom, — ha a többség teszi, tegye — a részvétkifejezést eltűrni a nélkül, hogy Magyarország parlamentjében felszólálás ne történjék visszaemlékezésül a multakra. Megtörtént ez Bécsben is a lengyelek részéről, (Helyeslés a szélsőbaloldaltól. Felkiáltások jobbfelől: Elég sajnos!) és én azt gondolom, hogy mi magyarok a mi régi hű barátainknak, a lengyeleknek okoznánk keserű csalódást akkor, ha meg nem emlékeznénk ez alkalommal arról, hogy a magyarok és lengyelek törekvései közösek voltak, hogy mindketten szabadságszerető nép voltunk és ugyanazon ellenség típrott el bennünket.

Ezeket akartam én itt röviden emlékeztetbe hozni, csak megpendíteni, megérinteni kívántam azokat a hurokat, a melyek engem arra vezérlelnek, hogy a parlament részéről történendő részvétnyilatkozatba belenyugodni nem tudok. Azért a t. elnök ur javaslatát el nem fogadom. (Helyeslés a szélső baloldalon.)

"ELLENZÉK" TÁRCZÁJA.

1894. November 8.

A halott.

Manpassant után: pozsonyi.

Szerettem kimondhatatlanul! Miért is szeret az ember?! Csudálatos, hogy a nagy világon csak egy teremtmény, csupán egy gondolatra vagyunk képesek, egy vágy él szívünkben, ajkainkon van egy név, — egy név, mely szüntelenül egy forrás vize előtől álélek mélyén, az ajkakra tolokodik, kimondjuk, bármelyikünk és ismételtük magunkban, az imádságot.

A történetünket elhallgatom. A szereplők csak egy története van, és az soha változik. Megláttam és megszerettem. Ez az. És egy álló évig birtam az ő szépséggyöngéségét, az ő szemeiben és szájában és mindez annyira elkábitott, hogy sem tudtam, almodom-e vagy ébren álom-e vagy már meghaltam?

És egyszer csak megszűnt élni! Hogy? Nem tudom, elfeledtem. Egy hideg esős napon átázva jött haza nap köhögni kezdett. Egy hétig köhögött, aztán ágyba kellett feküdnie. Hogy azután mi történt? Orvosok jöttek hozzá, irtak gyógyszerrel, aztán elmentek. Egy asszony a szerezte neki. Kezei forrók voltak, homlokán s telve volt verejtékkel, nézése pedig szomorú volt.

Szóltam hozzá és ő válaszolt reá. Miről beszélgetünk? Már nem tudom. Mindent elfeledtem, mindent! Meghalt... Világosan emlékszem utolsó sóhajára, arra a gyöngé sóhajra. Az ápolónő azt mondta: "Ah!" s mindennel tisztában voltam.

Aztán egy pap jött, a ki így szólt: "Az ön szeretője volt." Ugy tetszik, mintha a halottat megsértette volna e megjegyzéssel. Hiszen ő halott volt, s nem volt jóga az embereknek tudni multját. Kiutasítottam. Aztán jött egy másik lelkész, a ki jószívu és igen megnyerő férfi volt. Sirtam, mikor róla megemlékezett...

Eltemették, eltemették őt! Alig volt pár barátnője a temetésén. Én menekültem. Elcsavarogtam a városban, aztán hazavetődtem s másnap utra indultam messze, messze.

Tegnap visszaérkeztem Párisba. Viszontlátva szobánkat, bútorainkat, a házat, melyben mindaz megmaradt, a mi egy halott után vissza szokott maradni, mely fájdalom fogott el, hogy fel akartam tépni az ablakot, s a mélységbe aláugrani.

Nem birtam e tárgyak között maradni, ezek között a falak között, a melyek őt vetették körül, védelmezték és melynek láthatatlan pórusaiba az ő lényének és lehelletének számtalan atomja kellett hogy visszamaradjon.

Vettem kalapomat s el akartam rohanni. De az ajtó felé menve, egy nagy tükrök mellett, mit ő azért állítottott oda, hogy kimenéskor tetőtől-talpig átvizsgálja magát

— ezelőtt a tükrök előtt megállottam. Egész testemben remegés fogott el, szemeimet a lapos, mely, türes üvegre szegezve, a mely ugy birta őt, mint én, teljesen, mint az én szenvedélyesen vágyakozó szemem. Ugy tetszett, mintha szeretném azt az üveget!... Megérintettem... — Oh, milyen fagyos volt az érintése! Oh, hideg, fájdalmas, élő, égető, irtóztató tükrök! mennyi fájdalmat okoztál nekem! Boldogok azok, kiknek a szíve csak visszaveri, mint a tete üveget, azt a mi benne tükröződik, és mindent elfelejt, a mit tartalmazott, a mi előtte lefolyt, a mi az ő szemébe, gyöngédségébe volt betakarva! Oh, hogyan szenvedek!

Elhagytam a házat és önkénytelenül a temetőbe mentem. Megtaláltam sírját, Egészen egyszerű volt csak egy márványkereszt díszítette, bevésvé rajta e szók: "Szeretett, szerető és meghalt!"

Itt feküdt ő, porladozva. Iszonyu. Homlokomat a hideg földre nyomva zokogtam.

Sokáig, nagyon sokáig maradtam ugy. Az alkony alszállott. Csudálatos óhaj vett rajtam erőt, egy kétségbeesett szerelmes óhajtása. Közeleben akartam ezt az utolsó éjszákát tölteni, hogy sírján kizokogjam magamat. De meglátnak és kiutasítanak. Elkézdtem ebben az eltűnt városban bolyongani. — Haladtam egyre előre. Milyen kicsiny ez a város összehasonlítva azokkal, — melyekben élnek! És mégis mennyivel nagyobb a holtak száma az élőkénél. Nekünk, hogy elhelyezzük a négy nemzedéket, a mely egy időben él, nagy házakra, széles utcákra, óriási területekre van szükségünk.

A halál összes generációinak, az emberiség egész tömegének elegendő egy szűken határozott földdarab! A föld ismét magába veszi őket, elfeledik...

A lakott temető végén hirtelen észrevettem az elhagyott temetőt, hol a régen porladozók összevgyűlnek az anyafölddel, a hol már nincsenek sírkeresztek és a hova alig fog újabb lakó kerülni. Nem látni itt mást, mint vadrózsákat, sötét, buja cyprusokat, a melyek az emberek által megkövített talajban buján tenyésznek.

Szomorú és mindamelllett oly szinpompás kert!

Egyedül voltam, egész egyedül. Egy odvas fába bujtam a hol egészen eltűnve vártam a sötét éjszakára.

És a mint ez megérkezett, elhagytam menhelyemet és elkezdtem lassan, nesztelenül ezen a halottakkal benépesített talajon áthaladni.

Sokáig bolyongtam így. Nem találtam rá az én halottamra. Előrenyújtott karokkal, tágra nyitott szemekkel járkáltam, kezimmel, lábaimmal, sőt térdeimel, mellemmel és fejemmel sírhalmokba ütődve a nélkül, hogy őt megláthattam volna!

Mint egy vak, a ki utját keresi, megtapogattam a sírlelkéket, a vasrácsokat és az elszáradt, hervadt koszorukat. Ujjaimmal, melyeket végig huztam a betűkön, olvastam el a neveket.

Milyen éjszaka! Milyen éjszaka! Őt nem találtam meg!

Keresztül haladva a szűk ösvényeken, a két sor sír között, iszonyatos félelem fogott

el! Sirok! Semmi más, mint sirok! és mindig újra sirok!

Jobbra, balra, előttem, mögöttem, — mindenütt csak sirok!

Egyikre leereszkedtem, mivel remegő térdemmel, nem voltam képes magamat tovább vonszolni. Hallottam szívem dobogását. De még egyebet is hallottam! Mit? Valami vad zajt, a minek nem tudtam nevet adni. Felízgatott kedélyhangulatomból, az éjjeli intenzív sötétjéből jött ez a zaj, vagy talán emberi hamvakból jóllakott titokteljes földből származott? Kutatva néztem körül.

Mennyi ideig maradtam így, nem tudom. Meg voltam bénula a félelemtől, a rémület fojtogatott; kiabálni akartam — meg akartam halni.

És egyszer ugy tetszett, mintha a kölap, a melyen ülök, megmozdult. Bizonyára mozgott, mintha felemelnék. Egy ugrással a szomszéd síron voltam és láttam, igen, láttam, hogy a kö a melyen az előbb ültem, függőlegesen felemelkedik és a halott előlép, egy meztelen csontváza, a mely a sírkövet meggörnyedt hátával fölemelte. Láttam, egész világosan láttam, daczára annak, hogy az ég fekete és sötét volt. És a sírkeresztről ezt olvastam:

"Itt nyugszik Jaques Olivánt, meghalt 51 éves korában. Szerette övéit, nemes, becsületes és jó volt, és békeben adta ki lelkét."

A halott is elolvasta epitáfiumát. Aztán fölvet a földről egy kisa kődarabot s elkezdte a feliratot gondosan kivakarni. Minden betűt eltávolított, lassan és teljesen, üres szeművegét arra a helyre szegezve, ahol előbb

A horvát bán a helyzetről.

Khun-Héderváry Károly gróf, horvát bánat tegnapelőtt meglátogatta a P. N. egyik tudósítóját, ki előtt a bán a következő nyilatkozatokat tette a helyzetről.

A tudósító a fogadtatásról ezekben számolt be:

Zágráb, nov. 7.

Tizenegy órára járt az idő, a mikor az előzetes engedélyvel élve, jelentkeztem a bán Márkus-téri palotájában. Gróf Khun-Héderváry a legnagyobb szíveséggel fogadott s arra a kérdésemre, hogy a lapokban megjelent s az ő személyére vonatkozó verziókból mi igaz, a következőket válaszolt:

A lapokban elterjedt kormányválsági hírekről csupán a hírlapokból értesültem. Az egész híresztelést teljesen alaptalannak kell tartanom, mert épen semmi oka sincs annak, hogy ennek a kormánynak a felség a már letárgyalat reformjavaslatokra a szentesítést meg ne adja.

Annak a kormánynak pozícióját, a mely elég erősnek bizonyult arra, hogy javaslatait kérészeként vigye, épen semmi ok nincs vesztélyeztetnek tartatni.

Összefüggésbe hozzá a kormányválságról szóló híreket Kossuth Ferencz szereplésével. Az én nézetem szerint Kossuth Ferencz szereplése senkit meg nem remíthet.

Azt az embert, a ki soha sem volt itthon s nem is ismerheti a magyar nép lelki letétét, a nemzet összesége nem fogadhatja el vezetőjének.

En Kossuth Ferenczet nem tartom kész politikusknak, egész szereplése azt mutatja legalább. Az a körút, a melyet most megtesz, éppen nem szolgál arra, hogy az ő politikai súlyát növelje. A személyes megismerés által mindenki veszít nagyságából, még inkább fog lefoszlani Kossuth Ferenczről a mítoszi külső, melyet a nép tisztán fogja látni politikai tapasztalatlanságát és a tájékozatlanságból eredő gyarlóságait.

Ebből az incidensből, amint láthatja, épen nem lehet következtetni semmire; ezek az aggodalmak egyszerűen néhány osztrák rémlátó agyában fogamzottak meg.

Éppen ilyen lehetetlen feltevések a többi kombinációk is. A még hátralevő két egyházpolitikai reformjavaslat nem olyan fontos, hogy azoknak a főrendiházban való megszavazása vagy megnevezése gondot okozhatna a kormánynak. A magam részéről különben meg vagyok győződve arról, hogy a főrendiház ellenzék nem fog tökélet korácsolni ebből a két javaslatból, s hogy letárgyalásuk egészen simán fog lefolyni.

A törvényhozás legközelebbi feladatáról, a közigazgatási reformról csak jót mondhatok. Ami e tekintetben részint a kormány nyilatkozataiban, részint a reformjavaslatok sorrendje és tartalma iránt a nyilván inspirált sajtóban köztudomásra jutott, azt lehetetlen nem helyeselni.

Ezek után azt a kérdést kell föltennem, miért foglalkozik a sajtó a belügyi helyzet megbeszélésének kapcsán oly állhatatosan az én személyemmel? Tavasszal az én szereplésem helyén volt, mert egy konkrét kérdésben, a peersub kérdésben, a kormány álláspontjától eltérő nézetet vallottam.

még betű volt és annak a csontnak a végével, amelyik a mutató ujjá volt, lángoló betűkkel, melyek hasonlítottak a gyufák fejével a falakra húzott vonalakhoz, oda írta annak helyébe:

„Itt nyugszik Jaques Oliván, meghalt 51 éves korában. Bánásmódjával siettetette atyja halálát, akitől örökölni akart; kinoza a feleségét, üldözte gyermekeit, megcsalta szomszédait, lopott ahol lehetett, és meghalt, mint egy nyomorult.”

Mikor az irással elkészült, mozdulatlanul nézte munkáját. És amint megfordultam, észrevettem, hogy az összes sirok nyitva állanak, minden hallott kikelt és valamennyien kivakartak a hazug feliratokat, a melyeket hozzátartozóik sírkövekre véstettek. Azok helyébe a valódit írták.

Most láttam csak, hogy mindezek a jó atyák, hü feleségek, az odaadó fiúk és tiszták szüzek, — a becsületes kereskedők, tisztességes férfiak és szepőtlen asszonyok, az övék hódérai, bosszúvágyók, képmutatók, ravaszok, rágalmozók, irigyek voltak és loptak, csaltak, minden ocsmányt tettek, elkövettek, ami tiltva van mindent megtevettek.

Mindnyáján egyszerre írták le örök lakhelytük kapujában a kegyetlen, borzasztó és szent igazságot, melyet senki a földön nem ismert.

Azt gondoltam ekkor, hogy ő is az igazat fogja felírni s most már félelem nélkül siettem a nyílt sírhantok, holttestek és csontvázak között az ő sírházhoz, azzal a meggyőződéssel, hogy rögtön rá fogok találni.

Már távolról megismertem a nélkül,

Ez események nekem adtak igazat, hisz látja, hogy a házassági javaslat új főrendiek kreálása nélkül is többséget nyert a főrendiházban. Ám a történet után, tudniillik miután a főrendiházban az egyházpolitikai reform alepvető javaslatai keresztül mentek, az én személyemre a miniszterelnöki széken semmi szükség sincs. Ha a sajtó egy része mégis az én nevemmel hozakodik most elő, úgy ennek csak párttaktikai magyarázata lehet. Mumus gyanánt akarnak engem szerepeltetni a fuzió körül buzgólkodók — egyrészt, hogy Wekerlét közelebb hozzák Apponyihoz, másrészt, hogy a habozó Apponyit Wekerle felé szorítsák. A magam részéről én csak így vélem megmagyarázhatni nevemnek minden ok és okzserőség nélkül való előtérbe tolását.

A fuzióra nézve véleményem a következő:

A szabadelvű-párt aritmetikai súlyának csökkenése mindenesetre megdondolható dolog. Az a kis számú többség, a mely a kormány rendelkezésére áll, feltétlenül megteremtette a fuzió gondolatát.

A magam részéről szükségesnek hiszem a fuziót, akár az Apponyi párttal, akár a kilépettekkel és azt hiszem, hogy egy szabadelvű-párt, mint a két említett csoport, csak egy kedvező momentumra vár, hogy a fuziót keresztül vigye.

Összegezve az összes akuttá tett kérdéseket, a helyzetet semmiféleképpen nem tartom még csak kérdésnek sem.

A kormány pénzügyi politikája fényesen bevált, a Kossuth Ferencz szereplése épen nem aggasztó jelenség, a főrendiházban újabb nehézségek nem várhatók, közigazgatási reform tekintetében pedig a kormány politikája sürgős közszükségletet van hivatva pótolni.

Igen örülök — fejezte be fejtegetéseit a bán — hogy a magyar közönség éppen ezekből a nyílt szavakból meg fog győződni arról, hogy nekem nem ambízióm a miniszterelnökség. Egyszeri szereplésemből oly sok megszokható kombinációt szőttek, hogy szinte úgy állottam a közönség színe előtt, mint a ki erőnek erejével felforgatásra vágyik.

Kossuth körútja.

A czeplédi lelkes fogadtatás Kossuth Ferenczet igen fellekesítette, s egyenesen ennek tulajdonítható, hogy bár a 48-as és függetlenségi párt több tekintélyes tagja azt tanácsolta Kossuthnak, hogy az ország több városának ígért látogatását későbbre halaszta, ő a czeplédi fogadtatás hatása alatt siet beállítani az alföldi városoknak tett ígértét. Most egyelőre még Budapestben és a kedden délelőtt felkereste a Tarnóczy-féle tüzoltószér- és gépgyárat, melynek igazgatója.

Előre látható azonban, hogy ez a körút több városnál fog aprehenziót kelteni, mert Kossuth Ferenczet több város hitta meg, s ő a tudomásunkra jutott uti program szerint, egyelőre csak 5—6 várost fog meglátogatni. Előzetes terve az volt, hogy Czepléd után Nagykőrös, Kecskemét és Fegy-

házára megy, a mely városok további meghívásukat most Czepléden küldöttségekkel ujtották meg.

Kossuth azonban ez alkalommal kiejti ntjából ezeket a városokat, s e hónap 10-én Szegedre megy ugyanazzal a kísérettel, mely czeplédi útjában vele volt, ezuttal azonban Helfy is csatlakozni fog hozzá.

Szegeden nagy lelkesedéssel készülnek Kossuth Ferencz fogadására, melyben siet ki-venni a maga részét a város apraja-nagyja. — Vasárnap, e hó 10-én reggel érkezik meg Kossuth Ferencz Szegedre, hol a függetlenségi párt vezéreiből fogják fogadni. A fogadtatás részleteit tegnapelőtt beszélték meg egy értekezleten, melyen Polczner Jenő pártelnök elnököt.

Az értekezlet az elnök indítványára kimondta, hogy Kossuth Ferencz fogadására a legszélesebb körű intézkedéseket teszi meg. A vasutnál beszéddel fogadják a zászlóerdő alatt zenésző mellett kísérik be a városba. A menet élén 300 tagból álló lovasbandérium balad, utánuk pedig Kossuth Ferencz kocsija előtt 200 fehérbe öltözött kis leány csoportosul, virágbokréttakkal és apró nemzeti zászlókkal. Este tüzijátékot rendeznek és kivilágítják a várost. Kossuth Ferencz lakása előtt a polgári dalárda és az ottani zenekarok szerenádokat adnak, majd fátylasmenet vonul az ablaka alá. Ugyancsak vasárnap a város egyik főterén nagy népgyűlés lesz, melyen Kossuth Ferencz beszélni fog. Az egész várost valószínű örömlázban tartja Kossuth jövetelének híre s vállvetve dolgozik mindenki a fogadtatás fényének emelésén. A tanyák-rol és a megye községeiből ezrével tödül be a nép Szegedre s szállást ütnek a külvárosokban.

Szegedről Hódmezővásárhelyre megy Kossuth Ferencz, a kinek fogadtatására bizottságot alakítottak és a törvényhatósági bizottság tagjai fölkérték Kállay Albert főispánt, hogy a fogadtatás ügyében e hónap 9-ére rendkívüli közgyűlést hívjon össze. Itt azonban a program szerint keveset fog időzni. Valószínűleg elmegy Békéscsábára is, a hol, mint nekünk táviratozák, a polgárság fölkérte szónokul Kőrösy László főjegyzőt és deputációjával mennek elébe Gyomáig. De itt is csak rövid ideig Annál több időt szentel Helfy területének.

A Kossuth-család magyarországi „helytartója” erre joggal is tarthat igényt. Helfy területében már nagy is az előkészület a vendég fogadtatására. Hódmezővásárhelyről tehát M i n d s z e n t r e, a szegvári kerület főfőszékébe megy Kossuth, itt e hónap 12-én nagy banket lesz tiszteletére. Innen Szegvárra s onnan Sentesre, a hová nov. hónap 13-án délelben érkezik és a hatóság, valamint a polgárság tündető fogadtatásban részesíti. Innen este 6 órakor utazik el s úgy este 10 órakor lesz Szolnokon, hol egy egész napot tölt s azután egy kis pihenőre visszatér a fővárosba, hogy azután a magyar Golgota városának, Aradnak és Debreczennek ígért látogatását váltsa be.

Arada és a kálvínista Rómába egy egész sereg 48-as függetlenségi párti képviselő kíséri.

komoly szándéka volt és megfontolva beszélt — kezdő habozva.

— Miféle szándéka? — kérde élesen Aura.

— Az, hogy Strange urhoz menj férjhez. Ő már azelőtt beszélt volt anyákkal, beleegyezését kérte, és abban az esetben, ha te hozzá mégy, felajánlotta, hogy mindnyájunkról gondoskodni fog. Meg kell vallanom, hogy ő a legnagyobb generozitással beszél.

Nekem tisztességes állást ad a gyár, három száz font évi fizetéssel kezdetben, azon reménnyel, hogy a jövőben társul fogad; — és a kis testvéreinknek veled együtt kényelmes otthont ad.

— Aura ugy hallgatta, mintha a menykő ütötte volna meg.

— Nem hiszem, — kiáltá végre — nem hiszem, hogy az én jó anyám egy ilyen gyalázatos ajánlatot elfogadott volna!

Inkább kiutasította volna azt a nyomorultat a házából, minthogy gyermekének az eladásába az ő pénzéért beleegyezett volna!

Aura, én attól tartok, hogy anyáknak beleegyezett. Egy levele van Strange urnak a birtokában, melyben az ajánlatát megköszöni, és azt mondja neki, hogy örömmel adja beleegyezését, és a te megnyeréssed sikeréhez a jó kívánságait bírja. Aura, én láttam azt a levelet — tévé utána Dávid lassabb hangon.

— Láttad?

— Igen, láttam. És te is olvashatod; Strange ur elhozta ide, hogy megmutassa neked.

Szünet állott be.

— Vajjon mit gondolhatott az anyám?

— mondá végre Aura.

— Én meg tudom neked mondani, hogy ő mit gondolt, — válaszolá a testvére komolyan, — ő arra gondolt a mi most előttünk van, a nyomorra, az éhenhalásra.

Milleniumi emlékművek.

Budapest, nov. 6.

Az országos törvényhozás által kiküldött milleniumi bizottság a napokban tárgyalja azokat a javaslatokat és terveket, melyek a millenium megörökítése czéljából az ország fővárosában emelendő emlékműveket ismertetik meg. A terveket ma délután Zala György és Pulszky Károly mutatták be a Rákosi Jenő elnöklete alatt tartott igen tárogatott értekezleten.

A millenium szoboremléke.

Zala György ismertette azokat a terveket, melyeknek szobrászati műveit ő, építészeti kiképzését pedig Schickedanz Albert műépítész tervezte. Az ezredéves történetet képező események sorozatát egy képen, vagy szoborműben megörökíteni szerinte oly nehéz feladat, melyre vállalkozni hiu feladat volna. Ezért kontemplálták a tervezett emléket, úgy, hogy az egy gyakorlati czélunk nem szolgáló, kizárólag művészi hatást czélzó kizárólag művészi hatást czélzó architektúraképzésben a sok megörökítendő egyének és eseménynek plasztikai kifejezését el lehet helyezni és egyuttal szerves művészi egészet lehet alkotni.

Az emléket Andrassy-ut torkolatát képező városigeti térré jőnne, középpontját egy talpazat képezi, melyen a két vezér lovas alakja látható, jelképezve a honfoglalás eszményét. E talpazat közepéből karcsu, 35 méter magas oszlop emelkedik ki, melynek tetőjén az őgből leszálló Gábor arkangyal tartja kezében a magyar királyság jelképét, a szent koronát. Ez az allegoria a magyar legendát adja vissza a szent korona küldetéséről.

Az egész szobormű költsége 802,000 forint ragnának, ebből csupán a szobrászművek 523,000 forintba kerülnek.

A művészt előadás után élénken megéljenézték. Utána Pulszky Károly szót hozszabban a kérdéshez, ismertetvén az ügy jelenlegi stádiumát.

György Aladár, Schickedanz Albert, Balogh Pál és Gerő Ödön hozzászólása után Rákosi Jenő fejezte be a at, majd köszönetet mondott a művésznek az előadásért.

Műtörténeti mnzeum.

Pulszky Károly ismertette meg ezután az értekezlet a millenium alkalmából tervezett országos műtörténeti muzeum eszméjével s az ügy mostani állapotával.

Kiemelte a világ összes muzeumának azt a hibáját, hogy mindig akkor vannak nyitva, a mikor a hozzáértő, belőlük okulni tudó művelt emberiség kenvere keresésével van elfoglalva. Ezért nem felelhetnek meg a muzeumok igazi czéljuknak. Az új muzeum tálrai úgy lesznek tervezve, hogy este is hozzáférhessen a tanulmányozni akaró művelőzetet kereső közönség.

Az új muzeum két főcsoportból állana: a) a szépművészetek történeti csoportja, b) a magyar szépművészetek a XIX. száz elejétől fogva.

A modern művészetet lehetőleg teljesen fogják képviselni a muzeumban s a kiállítás idejére 200,000 forint képek, 100,000 forint szobrok vásárlására fognak fölvenni. A muzeumot a városligetben a jelenlegi látványosságok helyén akarják fölépíteni s egyelőre 2 millió forint költséggel van reá szánva. Azt hiszi azonban, hogy ez a minimális összeg, ha azt akarjuk, hogy igazán számottevő muzeumunk legyen.

Az élénk éljenzéssel fogadott előadás után Rákosi Jenő elnök mondott köszönetet Pulszkyknak előadásáért.

— Oh, Dávid!

Ez szent igaz. Midőn minden kiadásunkat rendeztük, és minden számlát kifizettünk, mi négyen teljesen egy fillér nélkül maradtunk! A szó teljes értelmében az éhenhalás áll előttünk. Az égre kérlek Aura, egy ilyen féle ajánlatot ne utasítsd kellő megdondolás nélkül vissza! Ne gondold egyedül csak magadra, gondold a két kis leányra és reám! Mi lesz belőlünk ha Strange ur segítségét visszautasítod? Ő nem fog tégedet zaklatni; egy hónapi időt ad a megdondolásra.

— Egy hónapot? ismétlé Aura vadul.

Aura a kezét tördelte szemei keserő könnyekkel teltek meg. Még Dávid is ellene volt!

— Csak a mult vasárnap.

Csak a mult vasárnap! Ezek a szavak valamit ébresztettek fel benne, a mi nagy bánata által el volt zibbadva és megkövetülve; szerelmét ébresztették fel. A vér hirtelen a halvány arcába szökött, szíve gyorsabban dobogott, szemei égtek.

Oh, hogy volt képes ötlet ily hosszaz ideig elfelejteni? még nem volt minden elveszve; nem volt egészen tehetetlen és reménytelen; ő — ő meg fogja ötlet és ő szeretetté menteni, ő soha sem fogja megengedni, hogy ő magát annak a borzasztó embernek feláldozza, az a férfi a ki ötlet szeretne, nem fogja azt engedni! Ah, igen, ő szerette, kell, hogy most is szeresse őtet! És neki hatalmában áll ötlet megmenti. Hát nem kérdezte volt-e tőle az anyja, hogy szeretne-e gazdag lenni és jól férjhez menni?

És nem Wynyard Terence volt-e a kire gondolt?

Oh, igen ő volt bizonyosan ő volt!

Később a szobájába hívta Priscillát.

— Priscilla, meg tesz e valamint érttem — olyan valamit a mit e földön senkire sem bízhatok magán kívül!

Kossuth Lajos ősei.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, nov. 7.

Kossuth Lajos őseiről tartottak ma délután felolvasásokat a történelmi társulat ülésén Thaly Kálmán és Pettik Béla. Thaly Kálmán Kossuth Lajos árom vitéz őseiről értekezett s egyszerűsége bemutatatta a család legrégibb czimeres levélét. A fölolvadás alkalmából nagyszámú, előkelő közönség gyűlt össze az Akadémia első emeleti üléstermében; különösen hölgyek jöttek sokan, a kik érdeklődéssel hallgatták a fölolvadásokat. A fölolvadás asztal előtt elhelyezett karos székekben Kossuth Ferencz, Ruttkayné Kossuth Lujza és Helfy Ignác voltak. Thaly Kálmán lehetőleg megjegyzi, hogy a Kossuthék családfája a közel jövőben még kiegészítésre vár, mint a hogy a Rakossyaké sem teljes még. Főleliti aztán, hogy a család származását az ókori római Cossuthiusról lehet visszavezetni, a kik közt nem egy hős katoná, építész, szobrász, szóval előkelő ember volt. Az ókori Cossuthiusról való leszármazás ellen nem hozható föl tényleges bizonyíték, de viszont azt kétségtelenül nem sikerült megálapítani. Maga Kossuth Lajos nem igen hitte, hogy a család származása az ókori rómaiakig fölvezető, de nem is vetette el annak a lehetőségét. Thaly Kálmán aztán átér arra az időre, a melyből már okirataink vannak a családra vonatkozólag. Behatóan ismerteti Kossuth Miklós életét, a ki a 17-ik század közepén, mint ékesújvári vitéz, a törökök ellen küzdött. Főleliti a Turóc Sat. Márton levéltárában talált okiratokat, a melyek világot vetnek Kossuth Tamás és Sándor életére.

Vázlatosan ismertette a család okiratainak megtalálása végett folytatott kutatásait némely adatot hoz föl a második Kossuth Miklós életéből, akit a többek közt egy előkelő török foglyul ejtett, de a kit vissza kellett adnia és 1800 tallért fizetnie, hogy magát megválthassa a török rabságból. Mivel az akkori időben ez az összeg igen nagy volt s azt a magából meg nem fizethette, magától a királytól hozott ajánló levelet, a melynek segítségével a váltásdíjat összeszedhette. A meleg hangú királyi ajánló levél azt bizonyítja, hogy Kossuth Miklós nagyon kedvelt ember volt a legmagasabb körökben is.

Kossuth Miklós 1661-en halt meg, 66 éves korában. Temetése nagy pompával ment végbe s azt a rablánczot, a melyet a török fogságban viselt, turóc-szt.-mártoni templomban levő sírja felé helyezték. Ugyancsak ott függ a temetésén előlított zászló is. Thaly Kálmán azt a kívánságát fejezi ki, hogy ez a két ereklye a nemzeti muzeumban berendezendő ereklye szobában helyeztessék el. Ismerteti ezután a harmadik családbeli hősnök: Kossuth Sándornak életét, aki 1700 elején a bádeni Lajos mellett maradtott huszárságnál volt vitéz kapitány, a ki Strassburgnál olyan súlyos sebet kapott a fején, hogy valószínűleg belehalt, noha ez okirattal nincs bebizonyítva, sőt az Ebergényi-Csáky levéltár megemlékezik egy Kossuth Miklósról, aki 1724-ben még a közéletben szerepelt; nem lehetett, hogy ez ugyancsak az a Kossuth Miklós, a ki Strassburgnál megsebesült. Megemlékezik Thaly Kálmán Kossuth Lajosnak egy kurucz őseiről: Kossuth Tamásról, a ki első klasszisheli hadi szolgálatot tehető személy volt és 1710 körül élt s a szabadságharc leveretése után kibujdosott.

Befejezéstül ismertette a Kossuth család czimeres levélét, a melynek színes másolatát a „Turn” fogja közölni. A czimeres levél Mátyás királytól való s heraldikailag is egyike a legrégisebbeknek; ornamentikája a renaissance kezdetének stílusát viseli magán. A czimer 1479-ből való. Nagy jelentősége van annak, hogy a czimer bejésében

— Oh kisasszony — válaszolá Priscilla könnyezve, nincs semmi a mit én a kisasszonyért meg ne tennék!

A fiatal urnöje egy levelet adott a kezébe. Méltóságos Wynyard Terence volt czimezve a Farnford kastélyba.

— Priscilla, vigye fel ezt a czédulát rögtön a kastélyba, és kérdézködjé Wynyard ur után. Ha nincs otthon, várja meg haza mégy, és akkor egyenest az ő kezébe adja át, és a választ várja meg.

Én — én — arra kérem, hogy jöjjön át hozzánk és látogassa meg Dávidot — tényleg, elpirulva a saját méltóság felett. Priscilla, meg tudja ezt értem tenni?

— Oh, igen, édes kisasszony, nagyon könnyen! — válaszolá Priscilla komolyan. Ha a szükség úgy hozza magával, órákig várakozom, egész addig, míg azzal az urna beszélhetek.

De fájdalom, nem volt szükség reá, hogy órákig várakozzék. Priscilla nagyon hamar vissza jött a küldéséből — nagyon hamar Aura lihegve ment elibe a lépcsőházba.

— Nos? — kérde.

Priscilla szánalommal fordította el a arczát, mialatt a levelet urnőjének átadta. Saját levele volt!

— Kisasszony, ő tegnapelőtt elutazott — mondá a leány remegő hangon.

Ekkor a Beván Aura szíve olyan lett, mint a kő és sötét kétségbeesés fogta el.

XIV.

Egy hónap, két hónap, szinte három hónap mult már el. Szeptember vége volt, midőn Bevanné a férje oldala mellé, ki a halál élete delén szakított el a családjától — a sírba tették — és most karácsony felé járt az idő.

(Folytatása köv.)

H i r d e t é s e k.

Sz. 687—1894.

912. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a b.-hunyadi járásbírósnak sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán Judovits Jakab javára Mendelsohn Ignác zentelki lakos ellen 30 frt tőke, ennek 1894. évi január hó 10. napjától járó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 21 frt 27 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt ki-elégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 304 frtra becsült ingóságok, u. m.: egy szőró rosta, egy cséplőgép, egy borjas tehén, két chiffon, egy fali óra és 4 köböl tiszta buza nyilvános árverés útján el fognak adni.

Mely árverésnek a 4447—1894. számú kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Mendelsohn Ignác lakásán leendő eszközökre 1894. évi november hó 14-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérnek becsáron alul is el fognak adni. — A netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett t.-cz. 111. és 112. §-ai alapján árverezés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint fizetendő.

Kelt Bánffy-Hunyadon, 1894. évi november hó 4-én.

CSUTAK JÁNOS,
kir. bírósági végrehajtó.

ASZTALI- és CSEMEGE-BOROK.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek kitűnő minőségű **fehér és vörös**

ASZTALI BOROKAT

literenként, üveg nélkül 34, 36, 40 stb. áron.

(vidékre, a fogyasztási adónak megfelelően 6 és fél krral olcsóbban), továbbá

finom csemege-borokat,
cognacot és mindennemű és legfinomabb minőségű **liköröket** a legjutányosabb árban.

Elárutási helyek: Belközép-utca 21. sz. (Korbuly-féle ház),
Széchenyi-tér 2. sz. (Szék-palota), Belmonostor-utca 12. sz. (Kiss
Sándor-féle ház) és Kulközép-utca 58. sz. (Dombrovsky Lajos-féle ház.)

Tisztelettel:
521. (17—26) **KÁHÁN NÁTÁN SAMU,**
regále bérlő.

A SZEKELYFÖLDI ASVANYVIZEK PÁRATLANJA!

„RÉPÁTI“

a legjelesebb égvényes gyógy-savanyuvíz,
mely kiválóan szerencsés vegyi összetétele, rendkívül dús, főleg kötött
szénsav tartalma és kellemes íze folytán, ritkítja pártját a kontinensen.

Első rangu gyógyital

emésztési és vizelési nehézségeknél, vese- és gyomorbetegségeknél, gyula-
dásos hólyag- és köszvényes bántalmak ellen stb.

Főuri kedvencz ital,

határozottan a legkedvesebb pezsgő borviz!

Mint a belső szervek betegségei ellen legkellemesebb és legha-
tásosabb s egyszersmind legolcsóbb gyógyító szert, úgy is mint pá-
ratlan élvezeti italt a „répáti“ asványvizet minden czéltudatos el-
fogulatlan ivónak rendes használatára lelkiismerettel ajánlhatom.

Mindig friss töltésben kapható **Kolozsvárt** főraktáron:

Segesváry és Társai uraknál,

az asványviz-kereskedésekben és minden jele-
sebb vendéglőben.

Tisztelettel a gyógyforrás kezelője:
667. (43—) **GYÖRGY JÓZSEF,**
[Háromszék megye.] Bodokon. [Háromszék megye.]

Alapított 1855-ben.

MÜLLER GYULA

(Keresztény Imre utóda)

kefe- és ecset-gyára,

Kolozsvárt, Jókai-utca (belső) 14. sz. alatt.

Van szerencsém a nagyérd. helybeli és vidéki közönség becses
figyelmébe ajánlani

gyártmányaimat,

melyek minőség, jóság és az árak tekintetében a külföldi gyárt-
mányokat fölülmulják és a melyek több országos és iparkiallítás
érdem érmeikkel lettek kitüntetve.

A székesfehérvári országos kiállításon 1879. ezüst érmmel lett kitüntetve.
A Szolnok-Doboka megyei gazdasági egyet. termény-állat és iparkiallításán 1887. bronz érmmel lett kitüntetve.
A budapesti országos kiállításon 1885. nagy érmmel lett kitüntetve.

Nagy raktárt tartok minden e szakmába vágó cik-
kekből a legfinomabbtól a legegyszerűbbig.

Elvállalok mindennemű gépkefék javítását avagy
újja készítését.

A legjobb romániai sertéből készítek továbbá:

parket-fénykeféket, festő- (Steinpenccik), meszelő- és ken-
dertisztító-, fedőfestő ecseteket,

FODRÁSZ GÖMBKEFÉKET,

ruha-, haj- és bársonykeféket, mindezeket felelősség
mellett, tiszta sertéből 15. (66—)

Kívánatra árjegyzéket azonnal küldök.

A nagyérdemű közönség kényelmére **gyűjtő helyet** rendeztünk be

Kolozsvárt, főter. KIRÁLY GYULA divat-áru kereskedésében,

hol minden harisnyakötési megrendelés elfogadtatik és ugyanott a legkitűnőbb minőségű gyapotok is beszerezhetők.

1000 elismerő levél!!!

és ezt csak az nem hiszi, a ki nem látta és ki nem próbálta, hogy mily jól jön ki, hogyha általa választott pamutból harisnyát kötött a
nagy-nyedi kir. országos fegyintézet harisnyakötő-gyár intézőségénél.

RÉSZLETES ÁRJEGYZÉK:

Férfi harisnyák:	Női harisnyák:	Gyermek harisnyák:
Egy pár közönséges férfi harisnya . . . 13—14 kr	Egy pár női közönséges nagyságu harisnya 15—16 kr.	Egy pár fiu vagy leány harisnya . . . 10—13 kr.
Egy nagy férfi harisnya 15 „	Egy pár női nagyobb harisnya 18 „	Egy pár fiu vagy leány térd harisnya . . 14—18 „
Egy térd férfi harisnya 20—25 „	Egy pár női térd harisnya 20—26 „	Egy pár gyermek patent (nádis) harisnya kötés az árákat 2—5 kr. emeli.
	Egy pár női vagy férfi selyem harisnya kötés az árákat 5—10 kr. emeli.	

Minden harisnya fejelés általában 10 krajczár. — A dupla sarok és orr-kötés 2—4 krajczárral drágább.

Minta és anyagot a megrendelő fél köteles küldeni.

813. (9—10)

A tekintetes intézőségnek. A harisnyák megérkeztek, gyors és rendes elkészítőkért nem mulasztatom el, hogy megelégedésemet ne nyilvánítsam. Örömmel fogom rokonaimnak és ismerőseimnek ajánlani mint üdvös intézményt. Nagyrabecsülésem nyilvánításával maradtam Vilya, 1894 febr. 6. tisztelettel Somogyi. ADAMECZ ERZSI. Tisztelet uram! Mintán próba megrendeléssel igen meg voltam elégedve. — egész bátran ajánlhatom minden barátomnak, kérem ismét e nagyobb küldeményt stb. Gyomán, 1894 febr. 28. tisztelettel Öz. HATVANY SÁNDORNÉ A nagyenyedi kir. orsz. fegyintézet harisnya kötőgyár intézőségének. Ujból küldök 14 pár harisnyát. A múltkor küldeményemmel igen meg vagyok elégedve és fogom ismerőseimnek ajánlani SOMOGYI SÁNDORNÉ U. p. Hatvan N Telek, 1894 febr. 12 A fegyintézet kötőzövőgyár tekintetes igazgatójának Nagyenyeden. Tegnap postával kaptam meg a harisnyát. Örömmel hozom becses tudomására, hogy	a munkával teljesen meg vagyok elégedve és biztosítom a tekintetes igazgatósnak, hogy jövőre is, ha szükséges lesz haris-akra, még az újakat is ott fogom megrendelni és ösmerőseimnek is melegen fogom ajánlani. Pusztai-Hóken, 1894 január 19. Házafüti tisztelettel HAJDU JÓZSEF. A tekintetes kötőgyár igazgatójának Nagyenyeden. Egy barátom által a kötőgyár felől értesülve, küldök itt 20 kilogramm 80 deka gyapotot stb. Miskolcz, 1893 december 13. WELTNER SÁNDOR A tekintetes felügyelőnek Nagyenyeden Bakosay Zsigáné ú nagyságtól értesülve, bátor vagyok egy csomó fuszkelet fejelés végett küldeni. Somogyi Jád, 1884 február 23. teljes tisztelettel PETE SÁNDORNÉ. A nagyenyedi kir. orsz. fegyintézet kötőzövőgyár intézőségének A harisnyákat megkaptam s óhajtottam megelégedésemet kifejezni mind a gyors elké-	szítésért, mind pedig a munka rendes ki-vitelért. Debreczen, 1894 február 14. Tisztelettel Dr. NAGY LAJOSNÉ Tekintetes Igazgatóság! A harisnya küldeményt megkaptam Fogadj azonnal forró köszönetünket a pontos kitűnő munkáért. Budapest, 1894 június 3. tisztelettel GYURMANNÉ. A nagyenyedi kötőgyár igazgatójának. Minthogy az itt kötött harisnyák tartós ságáról és a jó munkáról annyi dicsőretet hallottam, magam is meggyőződést óhajtok arról szerezni. Sepsi Szentgyörgy, 1894 február 5. kiváló tisztelettel Dr. DADAY VILMOSNÉ. A fegyintézet kötőzövőgyár tekintetes intézőségének Nagyenyeden. A részemre kötött harisnyával nagyon meg vagyok elégedve s ezennel is fogom kérni ezen pamutból annyit kötni, a mennyit az kiad. N. Kinizs, 1893 decz. 12. tisztelettel U. p. Abauj László. TOMPA MIKLÓSNÉ.	A harisnyakötő-gyár tekintetes intézőségének Nagyenyeden. A küldött harisnyák birtokában azokkal teljesen meg vagyok elégedve. Lengyelati, 1894 február 10. teljes tisztelettel HOFFMANN GÉZA. Tisztelet Igazgatóság! Mivel az előbbi harisnyák fejelésével tökéletesen meg voltam elégedve, mellékelve küldök stb. Pongráczfalva, 1894 november 10. U. p. L. indszent. kiváló tisztelettel Öz. JEKELFALUSSY ETEKKA. Tisztelet Igazgató ur! Mint már több ízben, úgy most is küldöm a pamutot stb. Budapest, 1894 február 14. Tisztelettel BELOSÁK KÁLMÁNNÉ. Tek. orsz. fegyintézet üzleti igazgatójának Nagyenyeden. A harisnyákat ma megkaptam és igen meg vagyok elégedve Jász-Ápáti. SCIPADES JÓZSEFN.
---	---	--	--

Divatos és izléses bel- és külföldi Női ruhaszővetek, Selymek, Bársonyok, Plüschök óriási választéka

a legegyszerűbbtől a legfinomabb minőségig.

NŐI CONFECTIO UJDONSÁGOK.

Téli Jaquettek
12 frttól kezdve.

Körköpenyek vattázva
20 forinttól feljebb.

Női Bundák
22 frttól kezdve.

Legdusabb választék legdivatosabb szőrmeárukból sealtkin, persianer, caracul gallérok, sapkák és karmantyuk.

Szőnyegek és függönyök gyári raktára.

RENDES SZIDOR divataruházában Kolozsvárt.

Női ruhaszővet minták bérmentve küldetnek.

892. (6—10)